

A Győri Ítéltábla a dr .Lakos Júlia ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr.Szegedi András ügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyhez fűződő jog megsértése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. február 15. napján kelt P.20.117/2008/52. számú ítélete ellen az alperes részéről 58. és 68.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Mellőzi annak megállapítását, hogy az alperes a "**A**" című napilap 2007.december 15.napján megjelent lapszámában tett nyilatkozatával a felperes személyiségi jogait megsértette.

Mellőzi az alperesnek a felperes javára 15 napon belül fizetendő 100.000 (egyszázezer) forint nem vagyoni kárpótlás és annak kamataiban történő marasztalását.

Mellőzi az alperesnek a felperes javára 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint perköltség, valamint az állam javára fizetendő 27.000 (huszonhétezer) forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésében történő marasztalását.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az állam javára az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására 21.000 (huszonegyezer) forint feljegyzett kereseti és 36.000 (harminchatezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az eljárás alapjául szolgáló releváns tényállás szerint a felperes a "**B**" Kft. ügyvezető igazgatója, amely gazdasági társaság működteti a "**B**" NB-I-es labdarúgó csapatát és további 18 - részben felnőtt, részben gyermek - labdarúgó csapatot is.

A "**A**" című újság 2007. november 27-i lapszámában „**Országba** lopkodják az "**B**" legjobbait" címmel közölt újságcikkben a felperes azt nyilatkozta, hogy az alperes, aki ... menedzser egy ... utánpótlás edző segítségével engedély nélkül viszi a szigetországba a klub korosztályos válogatott játékosait. Az általa tett nyilatkozat tartalmazta, hogy „úgy néz ki, az ilyen "**C**"-féle ügynökök kihasználják azt a joghézagot, amely a nemzetközi és a magyar labdarúgó-szövetség rendelkezései között van", és „álláspontja szerint az alperes súlyosan megszegte a **NLSZ** ide vonatkozó előírásait".

Az alperes a felperes fenti nyilatkozatára a "**A**" 2007. december 15-én megjelent számában „**C**" szerint minden szabályos" című cikkben reagált. Ebben az alperes tagadta a felperes állításait, és úgy nyilatkozott, hogy: „Szeretnék reagálni az újságcikkekre, ebben ugyanis a

"B" helytelenül informálta a közvéleményt, a fiatal játékosok **ország**-i próbajátékáról. Kezdeném **"D"** átlépésével a **z"E"**-be. Amint az **ország** klub úgy döntött, hogy igazolni szeretnék a játékost, felvettem a kapcsolatot a **"B"**-vel és személyesen felkerestem **Városban** felperes neve sportigazgatót és - tolmács jelenlétében - megkezdők a tárgyalásokat a nevelési költséggel kapcsolatban. felperes neve szemmel láthatóan nem ismerte sem a nemzetközi igazolási, sem a nevelési költséget illető szabályokat, melyeket a beszélgetés közben ismerttettem vele. (...) Meglepőnek tartom felperes neve állításait, melyek nem az igazságon alapulnak. Valószínűleg nyomást érezhet a klub tulajdonosai felől, akik elégedetlenek lehetnek a munkájával és ezért megpróbálja befektíteni a nevemet."

A felperes módosított keresetében azt kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a felperes jó hírnevét a fenti valótlan tényállításával, és 100.000,- Ft nem vagyoni kárpótlás, s annak 2007. december 15. napjától járó késedelmi kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Ptk.78.§./1-2/ bekezdése, és a Ptk.339.§./1/ bekezdése alapján. Indítványozta továbbá, hogy a bíróság az alperest sújtsa közérdekű bírsággal is.

Az alperes - tartalmilag - a kereset elutasítását kérte. Úgy nyilatkozott, hogy „a fordítást kézhez kapta, a felperes nem volt tisztában az átlépés minden egyes részletével a fiatal futballisták esetén. Szükséges lenne, ha a bíróság részéről a megjelent cikk első részét áttanulmányoznák, ami megjelent az újságban, amit a felperes írt. Erre a cikkekre ő tolmács útján reagált, és a fordításért nem tud felelősséget vállalni teljes mértékben."

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes a **"A"** című napilap 2007. december 15. napján megjelent lapszámában tett nyilatkozatával a felperes személyiségi jogait megsértette. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100.000,- Ft nem vagyoni kártérítést, valamint ezen összeg után 2007.december 15-től a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát, 50.000,- Ft perköltséget, és az állam javára - felhívásra - 27.000,- Ft le nem rótt kereseti illetéket. Határozatának indokolásában rámutatott, hogy a Ptk.78.§./2/ bekezdése szerint megvalósul a jó hírnév megsértése abban az esetben, ha valaki más személyre vonatkozó sértő, valótlan tény állít. Az újságcikk értelmezése alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy ténynek minősül az alperesnek azon állítása, hogy a felperes nem ismeri a nemzetközi átigazolási, illetve a nevelési költségeket illető szabályokat. Kiemelte, hogy a felperes a **"B"** futballklub ügyvezető igazgatója, ezzel összefüggésben a **L** tagja, tehát őrá nézve kifejezetten sértő a szakmai munkát kétségbe vonó tényállítás. Az alperest terhelte volna a kifogásolt tényállítás valóságtartalmának a bizonyítása, amelyre vonatkozóan azonban az alperes - felhívás ellenére - sem terjesztett elő bizonyítási indítványt. Ezért megállapította, hogy a fenti állítás megvalósította a Ptk. 78.§ (2) bekezdése szerinti jó hírnév sérelmét, és a jogsérelem megvalósulása miatt a Ptk.84.§./1/ bekezdés a/pontja alapján a jogsértés tényét megállapította. Megjegyezte, hogy „a per érdemében az alperes részben a per első tárgyalását megelőzően nyilatkozott, ez a per érdemében csak részben hatott ki azzal, hogy a korábbi cikkben reagált, de a fordításért nem tud felelősséget vállalni.". Úgy foglalt állást, hogy fennállnak a Ptk.84.§./1/ bekezdés a/pontja szerinti kártérítés alkalmazásának a feltételei is, mert a felperes vonatkozásában kialakult olyan joghátrány, amely az alperes kártérítési felelősségét megalapozza. Az újságcikk, valamint annak tartalma ugyanis „részben az MLSZ-ben, illetve a **"L"**-nél is nagy nyilvánosságot kapott, amely miatt a felperesre nézve gúnyos, sértő megjegyzések

hangzottak el, illetve az utánpótlás csapatban is a szülők vonatkozásában nyilvánosságot kapott és egyfajta bizonytalanság alakult ki." Ezért az elsőfokú bíróság 100.000,- Ft nem vagyoni kártérítés, és késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte az alperest. A jogsértő cselekmény megállapítása és a kártérítés fizetésére kötelezés arányban áll a felróható alperesi magatartás súlyosságával, valamint a nyilvánosság körével, ezért a közérdekű bírság kiszabását indokolatlannak találta.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatával egyezően fenntartja, hogy azok a kijelentések, amelyeket a "A" cikke szó szerinti nyilatkozatként neki tulajdonított az ő részéről nem hangzottak el. A cikkben közölt mondanivalójának valódi és pontos tartalma tolmácsolás, vagy a megjelenés során módosult, amit az újság úgy közölt, mintha azok szó szerinti mondatai lennének. Ezt vitatva előadta, hogy a felperes bizonyítási kötelezettsége lett volna igazolni azt, hogy a kifogásolt kijelentések valóban az alperestől származnak az újságcikkben megjelent tartalommal. Érvelt azzal is, hogy a Ptk.78.§./2/ bekezdésében foglalt személyiségi jogsértés a konkrét esetben egyébként sem valósult meg, mert a kifogásolt kitétel nem tényállítás, hanem csupán vélemény-nyilvánítás volt, amely önmagában nem személyiség sértő. Kiemelte, hogy az ő nyilatkozatára „nem magától” került sor, hanem ez folytatása volt az alapvetően a személyét becsmérő és hamis nyilatkozatnak, ami ugyanebben az újságban jelent meg a felperes részéről.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján. Kiemelte, hogy a sajtószervvel szemben nem a felperesnek kellett volna fellépnie, hanem az alperesnek kellett volna tisztáznia a nyilatkozatainak a pontos tartalmát, ezért nem hivatkozhat alappal arra, hogy a sajtó „módosított tartalmú” nyilatkozatot közölt. Nem tett az alperes személyét becsmérő és hamis nyilatkozatot, ha nyilatkozott is az alperes tevékenységével összefüggésben, akkor a véleménye egyébként sem volt tárgya az elsőfokú eljárásnak.

A Pp. 253.§ (3) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között felülbírálván az elsőfokú bíróság ítéletét, az ítélőtábla megállapította, hogy az alperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság a személyiségi jogsértés kapcsán releváns tényeket helytállóan állapította meg, de azokból téves jogkövetkeztetést vont le, ezért téves érdemi döntést hozott.

Az ítélőtábla álláspontja szerint a perbeli „C” szerint minden szabályos” című cikkben megjelent - a keresetben sérelmezett - alperesi nyilatkozatok jogszerűsége vagy jogellenessége megállapításának vizsgálata körében nem lehet figyelmen kívül hagyni a korábbi „Országba lopkodják az "B" legjobbjait” címmel közölt korábbi újságcikkben szereplő felperesi nyilatkozatok tartalmát. Ugyanis az utóbb megjelent cikkben közöltekkel az alperes kifejezetten a korábbi cikkben megjelent felperesi kijelentések tartalmára reagált, az azzal kapcsolatos ellentétes álláspontját, véleményét fejtette ki, mert szerinte jogszerűen járt el. A két újságcikk tartalmát összevetve megállapítható, hogy a fiatal labdarúgók külföldi átigazolásával kapcsolatos szakmai vita alakult ki a peres felek között.

Márpedig a véleményeltérést kifejező szakmai vita általában nem lehet a jó hírnevet sértő, mert a Ptk. 78.§ (2) bekezdése szerinti jogsértés tényállításokra korlátozódik. Nem alkalmas tehát önmagában a jó hírnév megsértésére a vélemény, bírálat vagy értékítélet, akkor sem ha téves, e jogsérelem csak valótlan tényállítás útján valósulhat meg. Ebből következően egy adott tény megítélésére vonatkozó véleménynyilvánítás, annak értékelése, bírálata, az ezzel összefüggésben kialakult véleményeltérés kifejezése kapcsán a sajtónyilatkozatok olyan nyilatkozatokat is tartalmazhatnak, melyekre vonatkozóan esetenként éppen a rendelkezésre álló előzmények, adatok alapján állított, illetve feltételezett tények valótlanúsága, vagy valósága a vita tárgya. Ez esetben sem valósul azonban meg a jó hírnév sérelme.

Ezzel összhangban fejtette ki azt is a legfelsőbb bíróság az EBH2007.1599 számú eseti döntésében, hogy az éles kritikára reagáló, az abban foglaltakkal összefüggő, túlzó módon megfogalmazott vélemény sem alapoz meg személyiségvédelmet.

Sajátosan alakulnak így a személyiségvédelem kérdései abban az esetben, amikor az érintettek a sajtó nyilvánossága előtt folytatnak egymással szakmai vitát, fejtenek ki egymásról véleményt, vagy bírálatot, állítanak esetlegesen egymásról kedvezőtlen véleményt. Figyelembe kell ilyenkor ugyanis venni azt, amikor az érintett fél az őt sértő kijelentésekre reagálva egy későbbi újságcikkben fogalmaz meg olyan véleményt, amelyet az előző újságcikkben nyilatkozó személy kifogásol.

A konkrét esetben is ez történt. A felperes az először megjelent újságcikkben éles szakmai kritikát fogalmazott meg az alperes tevékenységével kapcsolatban. Az alperes erre reagált a sérelmezett utóbb megjelent cikkben. Az ebben szereplő sérelmezett „a felperes szemmel láthatóan nem ismerte sem a nemzetközi igazolási, sem a nevelési költséget illető szabályokat, melyeket a beszélgetés közben ismertettem vele” továbbá a „meglepőnek tartom felperes neve állításait, melyek nem az igazságon alapulnak, valószínűleg nyomást érezhet a klub tulajdonosai felől, akik elégedetlenek lehetnek a munkájával” kitételek nem minősülnek tényállításnak. E két cikkrészlet a felperes és az alperes között a fiatal labdarúgók külföldi átigazolásával kapcsolatban kialakult szakmai vitára vonatkozó felperesi eljárással, magatartásokkal kapcsolatos alperesi értékítéletet, véleményt fogalmaz meg. Az alperes a vitából vont következtetéssel alkotott saját véleményt a felperesi szabályismeretről, és a felperesi munkára vonatkozó tulajdonosi elégedettségéről. Ezért e kijelentések nem minősülnek valótlan tényállításnak, ugyanakkor pedig véleménynyilvánításként nem tekinthetők indokolatlanul sértőnek vagy megalázónak, figyelemmel a korábbi felperesi éles kritikára is. Ezért e sérelmezett nyilatkozatokkal nem valósult meg sem a Ptk. 78.§ (2) bekezdése, sem a Ptk. 76.§-a szerinti jogsértés.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezésével támadott részében megváltoztatta a rendelkező részben foglaltak szerint a Pp. 253.§ /2/ bekezdése alapján, mellőzve a jogsértés megállapítására és a nem vagyoni kárpótlás és kamatai megfizetésére vonatkozó rendelkezését.

A másodfokú bíróság döntése alapján a felperes az alperessel szemben mind az első, mind a másodfokú eljárásban teljeskörűen pervesztes lett, ezért az ítélőtábla mellőzte az alperes feljegyzett kereseti illeték állam javára történő megfizetésére, valamint a felperes javára elsőfokú perköltség megfizetésére történő marasztalását. Ugyanakkor a pervesztes felperest kötelezte a Pp. 78.§ /1/ bekezdése alapján a pernyertes alperes javára a kizárólag a másodfokú eljárásban felmerült összesen 25.000,- Ft perköltség

megfizetésére. Az ítéltábla az alperes jogi képviselőjével a másodfokú eljárásban felmerült perköltséget a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5-6) bekezdései alapján határozta meg.

A feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket a pereszes felperes köteles a Pp. 78.§ /1/ bekezdése, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM. Számú rendelet 13.§ /2/ bekezdése alapján az államnak megfizetni.

Győr, 2012.évi november hó 22. napján

Dr.Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr.Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró